

[Victor Pürschel.]

gaet videre og har ladet denne Koncessions-haver overtage Koncessionen efter den forrige.

Statsministeren (Stawning): Hvorvidt Administrationen af denne Lov har været god eller daarlig, kan jo det Udvalg, der eventuelt ned sættes nu, bedømme nærmere; der er vel ikke Anledning til paa dette Stadium at fordybe sig deri.

Med Hensyn til Bevillingen, som i sin Tid er givet til et Aktieselskab, saa er der ikke heri sket nogen Forandring. Det er altsaa en Misforstaaelse, naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne f. Eks. siger, at efter Loven maa Bevillingen ikke overdrages til andre, og mener, at dette er sket. Det er ikke sket efter juridiske Begreber — det vil sige de Jurister, jeg har haft til Raadighed, altsaa Kammeradvokaten og Embedsmændene, har fremhævet, at der var ingen Mulighed for at sætte sig op imod, at nogle eller alle Aktier blev solgt til andre end de oprindelige Aktieejere. Det er det samme Selskab, der driver Virksomheden videre, og den Leder, der var med fra den første Begyndelse, er endog knyttet til de nye Aktionærer fremdeles, ikke som Leder, men som kommitteret, eller hvad han nu er anført som.

Den anden Misforstaaelse, som er kommet til Orde, gjorde det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) sig skyldig i, idet han mente, at Koncessionshaverne kan forhindre Fremkomsten af de Værdier, som maatte findes. Men det er udelukket ifølge Loven, og det er udelukket ifølge Koncessionen. Hvis der findes Værdier, skal de inden for en Frist, der er givet, indvindes eller udvindes — hvad man nu vil kalde det.

Jeg maa fastholde, at den Tanke, at Staten skulde foretage disse Undersøgelser, burde være fremkommet, forinden man gav Koncession til et privat Selskab, altsaa i 1932 eller den allernærmeste Tid derefter. Man mener, det er en Fejl, at det ikke er blevet Staten. Det mener jeg altsaa ikke, jeg tror stadig, at den danske Stat vilde have betænkt sig nogle Gange, hvis Spørgsmaalet om Millionbevillinger til dette Formaal var blevet optaget, men det kan vi formodentlig ikke faa afgjort nu. I øvrigt anser jeg det for rimeligt, at ærede Medlemmer vil afvente de Forhandlinger, der skal finde Sted i et muligt Udvalg, og forstaaer godt, at man ikke ønsker i højere Grad at tage Standpunkt paa det nuværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde en Henstilling med Hensyn til Grøn-

land. Jeg kan oplyse, at der har igennem flere Maaneder været forhandlet om Planlæggelse af Undersøgelser paa Grønland med Bistand af de danske videnskabelige Institutter, og der skal føres nye Forhandlinger derom igen i den nærmeste Tid — de blev noget afbrudt ved Direktør Daugaard-Jensens Død. Men ligesom jeg er enig med det ærede Medlem om, at man ikke skal fortæbe sig i de Fantasier, som er kommet frem angaaende Undergrunden i Danmark, er jeg imod at fantasere alt for meget om Undergrunden i Grønland.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Christmas Møller): Det, der har været Opgaven med dette Forslag — det troede jeg virkelig det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen havde forstaaet —, var at faa en Diskussion paa et Grundlag, som var naturligt og rimeligt, om, hvorvidt den danske Stat kunde komme ud af det Forhold, som vi er bragt ind i med Hensyn til vor Undergrund, det Forhold, at der er givet en Koncession, oven i Købet altsaa til et Aktieselskab, og at Statsministeren og hans Jurister nu har den Opfattelse, at den kan sælges videre til den ene Køber efter den anden.

Det er det, der har været Opgaven. Det har ikke været Opgaven at rejse nogen Diskussion om, hvorvidt man skal rette Bebrejdelser mod den ene eller den anden for, hvad man gjorde i 1932, men at søge at naa til et Resultat, og derfor er det mig helt ufatteligt, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen talte paa den Maade, som han gjorde. Det ærede Medlem behøver da virkelig ikke at være i Tvivl om, at Det konservative Folkeparti foretrækker Privatdrift, men der er da heller ingen Tvivl om, at der ikke har været nogen Mulighed derfor. Derfor har vi affattet vort Lovforslag paa den her angivne Maade, og den skulde dog ikke kunne være det ærede Medlem uvelbehagelig. Naar vi former Forslaget paa den Maade — først og fremmest vel af Nødvendighed, men dog en Maade, som skulde kunne synes det ærede Medlem behagelig —, skulde han dog ikke gøre Indvendinger, saaledes som han gør.

Det ærede Medlem henviste til mit Partis Ordfører i finansielle Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem har aabenbart overset, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard er Medforslagsstiller til Lovforslaget, og jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem at se sig en Smule bedre for, inden han kommer med saadanne Bemærkninger.